

Vaatimukset

- komission asiassa COMP/39.188 — Banaanit 15.10.2008 tekemän päätöksen K (2008) 5955 lopullinen 1, 2, 3, ja 4 artikla on kumottava kantajaa koskevilta osin
- vaihtoehtoisesti sen sakon määrää, joka kantajalle on määrätty kyseisen päätöksen 2 artiklan c kohdan perusteella, on alennettava tuntuvasti
- vaihtoehtoisesti kyseisen päätöksen 1 ja 3 artikla on kumottava kantajaa koskevilta osin
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan EY 230 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 15.10.2008 tekemän päätöksen K(2008) 5955 lopullinen (asia COMP/39.188 — Banaanit), joka koskee EY 81 artiklan 1 kohdan mukaista menettelyä, jossa todettiin, että kantaja oli yhdessä ja solidaarisesti vastuussa Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co:n toiminnasta. Komissio katsoi, että Weichert oli rikkonut EY 81 artiklaa osallistumalla yhdenmukaistettuun menettelytapaan, joka liittyi kahdeksaan yhteisön pohjoisosassa olevaan jäsenvaltion tuotavien banaanien viitehintojen yhteensovittamiseen. Vaihtoehtoisesti kantaja vaatii kyseisen päätöksen 2 artiklan c kohdan muuttamista niiltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen, jotka on esitetty neljässä osassa.

Ensimmäisessä osassa kantaja esittää kanneperusteet, jotka liittyvät kantajan vaatimukseen sen päätöksen kumoamisesta, jonka mukaan kantajan on katsottava olevan yhdessä ja solidaarisesti vastuussa Weichertin toiminnasta.

Kantaja väittää ensinnäkin, että komissio sovelsi virheellisesti EY 81 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan a alakohtaa katsoessaan, että kantaja oli yhdessä ja solidaarisesti vastuussa Weichertin toiminnasta jakelusopimuksen perusteella ja sen perusteella, että sillä oli rajallinen intressi Weichertiin äänettömänä yhtiömiehenä (Kommanditist); näistä seikoista kumpikaan (yhdessä tai erikseen) ei antanut kantajalle ratkaisevaa valtaa Weichertiin nähden.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio rikkoi EY 253 artiklaa, koska se ei esittänyt syytä sille, miksi se katsoi kantajan, eli yhtiön, jolla ei ollut minkäänlaista suoraa yhteyttä Weichertiin, olevan vastuussa.

Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia kieltäytymällä paljastamasta asian kannalta merkityksellisiä todisteita.

Kantaja esittää toissijaiset ja vaihtoehtoiset kanneperusteensa tukeakseen riidanalaista päätöstä koskevaa kumoamisvaatimustaan niiltä osin kuin päätös koskee sekä kantajaa että Weichertia.

Kanteensa tässä osassa kantaja esittää neljännen ja viidennen kanneperusteensa.

Neljäs kanneperuste koskee EY 81 artiklan virheellistä soveltamista sillä perusteella, että komissio katsoi, että Weichert oli osallistunut yhdenmukaistettuun menettelytapaan, jonka tarkoituksena oli rajoittaa kilpailua.

Viides kanneperuste koskee kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamista sillä perusteella, ettei sille myönnetty oikeutta tulla kuulluksi sen jälkeen, kun komissio muutti perustavanlaatuisesti kantaansa asiassa väitetiedoksinannon ja varsinaisen päätöksen välisenä aikana.

Kanteensa kolmannessa osassa (joka myös on vaihtoehtoinen) kantaja esittää perusteita sen vaatimuksensa tueksi, että kantajalle ja Weichertille yhdessä ja yhteisvastuullisesti määrätyn sakon määrää on alennettava.

Tämä osa kattaa kuudennen ja seitsemännen kanneperusteen.

Seitsemäs kanneperuste koskee asetuksen N:o 1/2003 rikkomista ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista sillä perusteella, ettei komissio ottanut huomioon Weichertin yhteistyötä tutkinnassa.

Kanteen neljännessä osassa kantaja vaatii kumottaviksi päätöksen 1 ja 3 artiklan kantajaa koskevilta osin kahdeksan kanneperusteen perusteella, joiden mukaan kyseiset artiklat merkitsevät EY 81 artiklan virheellistä soveltamista, asetuksen N:o 1/2003 7 artiklan rikkomista ja EY 253 artiklan rikkomista.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 24.12.2008 — Dole Food ja Dole Germany v. komissio**(Asia T-588/08)****(2009/C 44/114)***Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Dole Food Company, Inc. (Wilmington, Yhdysvallat) ja Dole Germany OHG (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja J.-F. Bellis)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanteen kohteena oleva päätös on kumottava
- kantajille määrätty sakko on kumottava tai sen määrää on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteessaan EY 230 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY 81 artiklan 1 kohdan soveltamista koskevasta menettelystä (asia COMP/39.188 — Banaanit) 15.10.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 5955, jossa kantajien katsottiin osallistuneen yhdenmukaistettuun menettelytapaan, joka koski viitehintojen yhteensovittamista sellaisten banaanien osalta, joita tuotiin kahdeksaan yhteisön pohjoisosassa sijaitsevaan jäsenvaltioon. Kantajat vaativat myös niille määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän alentamista.

Kantajat vetoavat vaatimustensa tueksi kahteen perusteeseen.

Ensinnäkin kantajat väittävät, että komissio teki virheen katsoessaan, että kyseinen toiminta merkitsi EY 81 artiklassa tarkoitettua toimintaa, jonka tarkoituksena oli kilpailun rajoittaminen. Kantajat väittävät, että kyse oli itse asiassa yksinomaan siitä, että banaanien maahantuojat olivat satunnaisesti kahdenvälisessä yhteydessä vaihtaakseen ajatuksia yleisistä markkinahuhuista, eivätkä muodostaneet osaa laajemmasta hintojen vahvistamista tai markkinoiden jakamista harjoittaneesta kartellista, ja ettei kyseisen toiminnan tarkoituksena näin ollen ollut kilpailun rajoittaminen. Yhteydenpito tapahtui ennen kuin viitehinnat vahvistettiin, eli paljon ennen kuin tosiasiallisista hinnoista neuvoteltiin asiakkaiden kanssa. Kantajat toteavat lisäksi, ettei kyseinen yhteydenpito merkinnyt eikä voi merkitä kilpailun rajoittamista banaanimarkkinoilla, koska viitehinnat eivät ole tosiasiallisesti sovellettavia hintoja eivätkä ne toimi perusteena neuvoteltaessa vihreisiin banaaneihin tosiasiallisesti sovellettavista hinnoista.

Toiseksi kantajat väittävät, ettei niille määrätty sakko ole oikeutettu, koska sakon perusmäärä perustuu sellaisten tavaroiden myynnin arvoon, johon väitetty rikkomus ei liity. Kantajat väittävät lisäksi, että sakko oli myös suhteeton sen takia, että sen perusmäärä määritettiin sen virheellisen oletuksen perusteella, että yritysten toiminta liittyi hintojen vahvistamiseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.12.2008 — Plant ym. v. komissio(Asia T-324/07) ⁽¹⁾

(2009/C 44/115)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 247, 20.10.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18.12.2008 — Insight Direct USA v. SMHV — Net Insight (Insight)(Asia T-489/07) ⁽¹⁾

(2009/C 44/116)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 64, 8.3.2008.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19.12.2008 — iTouch International v. SMHV — Touchnet Information Systems (iTouch)(Asia T-347/08) ⁽¹⁾

(2009/C 44/117)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 272, 25.10.2008.